

IV Ogólnopolskie Warsztaty „Metodyka nauczania rysunku i malarstwa w szkołach plastycznych”

W dniach 22-23 listopada 2012 odbyły się w Zespole Szkół Plastycznych im. C. K. Norwida w Lublinie IV Ogólnopolskie Warsztaty „Metodyka nauczania rysunku i malarstwa w szkołach plastycznych”.

Uczestniczyli w nich nauczyciele szkół plastycznych z Gdyni, Łodzi, Krosna, Tarnowa, Rypina, Nowego Wiśnicza, Bielska Białej, Lublina, Warszawy, Supraśla, Nałęczowa, Koła, Radomia, Jarosławia, Leska oraz zaproszeni, jako goście nauczyciele szkół podstawowych i gimnazjów Lublina, razem 57 osób. Obserwatorami CEA podczas trwania warsztatów byli wizytatorzy: Wojciech Myjak i Andrzej Wałasik; w pierwszej części uczestniczyli także prodziekani Instytutu Sztuk Pięknych UMCS – dr hab. Mariusz Drzewiński i dr hab. Sławomir Toman.

Program warsztatów obejmował w pierwszej części zajęcia o charakterze teoretycznym, na które składał się wykład prof. S. Marca z ASP w Warszawie („Perspektywy i problemy edukacji malarstwa”), dotyczący szeroko rozumianej roli nauczania malarstwa

opartego o interpretację natury, w szczególności zaś malarstwa plenerowego oraz prezentacje opisujące praktykę zajęć plenerowych na przykładzie Ogólnopolskich plenerów im. K. Drażkiewicz w Kazimierzu Biskupim (prezentował A. Kacprzak z LP w Kole) i plenerów organizowanych w ostatnich latach w ZSP im. C.K.Norwida w Lublinie (prezentowali nauczyciele: Z. Kwiatkowski i G.Tomczyk). Przy okazji prezentacji uczestnicy

obejrżeli także krótkie filmy z wypowiedziami uczestników-uczniów i profesorów wyższych uczelni – pleneru w Kazimierzu Biskupim (wyprodukowane przez Telewizję Konin) oraz dokumentalne zapisy ze spotkania z artystą fotografikiem K. Pruszkowskim podczas pleneru w Kazimierzu Dolnym (2010 r.) i archiwalne filmy z plenerów PLSP w Lublinie z 1981 r. (także z Kazimierza Dolnego), nakręcone i zmontowane przez absolwenta lubelskiej szkoły, uczestnika warsztatów. Jednocześnie na terenie szkoły można było oglądać wystawę poplenerową z pleneru wiosennego i jesiennego (maj, wrzesień 2012) obecnych klas maturalnych ZSP, co dawało uczestnikom możliwość bezpośredniego kontaktu z pracami, które były przedmiotem dyskusji o metodach, organizacji i efektach tego typu zajęć.

Interesującą częścią warsztatów był wernisaż wystawy prac artysty, malarza, ilustratora, Mariusza Kozika, połączony z prezentacją albumu „Chwała bohaterom” i spotkaniem z autorem, na którym można było się zapoznać z jego dotychczasową drogą artystyczną, prowadzącą od tzw. „czystego” malarstwa, sztuki instalacji, do ilustracji tzw. Digital artu, inspirowanych przede wszystkim grafiką gier komputerowych, ilustracją wydawnictw historycznych adresowanych do tzw. Grup rekonstrukcyjnych oraz ilustracją książkową i malarstwem batalistycznym. Spotkanie to uzmysłowiło uczniom i nauczycielom, jak wielkie jest zapotrzebowanie na malarstwo ilustracyjne na wysokim technicznie i poprawnym artystycznie poziomie. Wykorzystanie wrażliwości, warsztatowej biegłości i głębokiej wiedzy historycznej, daje efekty przewyższające fotograficzne montaż, a posługiwanie się tabletem graficznym może być pełnoprawnym uzupełnieniem warsztatu współczesnego malarza. Mariusz Kozik zaprezentował ponad 20 prac: instalację („Lekcja łaciny”), obrazy sztalugowe i przede wszystkim cyfrowe wydruki ilustracji scen batalistycznych.

Kolejną część stanowiły zajęcia czysto warsztatowe – o charakterze praktycznym. Składały się na nie warsztaty malowania na jedwabiu (uczestniczyło 13 nauczycieli), prowadzone przez nauczyciela ZSP w Lublinie, p. M. Wasilczyk oraz zajęcia w 3 pracowniach, gdzie pięcioosobowe grupy uczniów z 3 szkół (ZSP Lublin, LP Nałęczów, LP Koło) pod kierunkiem 3 nauczycieli z tych samych szkół, realizowały temat „Malarska interpretacja postaci we wnętrzu”.

Wykonanie małej formy malarskiej na jedwabiu było dla większości zupełnie nowym doświadczeniem warsztatowym, ponieważ technika ta łączy w sobie cechy malarskich technik wodnych i malarstwa reliefowego, bliskiego technice cloisonizmu a nawet – jeśli obraz eksponowany jest pod światło – witrażu. Utrwalony na gorąco obraz jest na tyle trwały, że może być traktowany, jako tkanina o cechach użytkowych.

Zajęcia w pracowniach z uczniami klas przedmaturalnych i maturalnych dały możliwość podpatrzenia żywego procesu kreacji, ponieważ uczestnicy warsztatów mogli uczestniczyć, jako obserwatorzy we wszystkich etapach kilkugodzinnego ćwiczenia. Każdy z prowadzących (G.Orzechowska, A.Kacprzak, M. Oboz) w nieco inny sposób zaaranżował przestrzeń z modelem, ustawił relacje postać – przedmiot (czasem wręcz martwa natura), określił kontekst kompozycyjny, kolorystyczny i światłocieniowy. Nauczyciele prowadzący nie inspirowali się sąsiednimi pracowniami, dlatego ostateczne wyniki były bardzo różne. Pod koniec nastąpiła podsumowująca ten etap (malarskiego szkicu) korekta, połączona z wypowiedziami i komentarzem uczniów, a odbyło się to w obecności już wszystkich uczestników warsztatów. Należy podkreślić, że założeniem była praca z uczniami zupełnie wcześniej nieznanymi, do pracowni wybieranymi w sposób losowy, a

poznanie ich umiejętności i wrażliwości odbywało się na bieżąco, uzupełnione jedynie małą wystawą przywiezionych wcześniej prac rysunkowych i malarskich. Dla uczniów zajęcia te były zapowiedzią szkolnego i makroregionalnego przeglądu z malarstwa.

Warsztaty zakończyły się krótkim podsumowaniem i ankietą ewaluacyjną, która dała odpowiedź na pytanie o realną wartość tego typu spotkań. W zdecydowanej większości uczestnicy wysoko ocenili program i realizację imprezy, podkreślając różne jej aspekty – od refleksyjnej teorii, do czystej praktyki warsztatu malarskiego i metodyki prowadzenia zajęć. W wielu wypowiedziach pojawiała się sugestia wydłużenia warsztatów, tak, aby pozostało więcej czasu na działania praktyczne i na merytoryczną dyskusję, dotyczącą codziennej praktyki nauczycieli tego przedmiotu w szkołach plastycznych.

Za wyrażone opinie, zarówno te życzliwe, jak i krytyczne, organizatorzy – Stowarzyszenie Lubelski Plastyk i Zespół Szkół Plastycznych im. C. K. Norwida – serdecznie dziękują. Najlepszą opinią są życzenia odjeżdżających – ponownego spotkania w następnym roku.

Krzysztof Dąbek

Dyrektor ZSP im. C. K. Norwida w Lublinie

* * *

Na podstawie ankiet i przeprowadzonych wywiadów z uczestnikami warsztatów, można zauważyć, że poziom merytoryczny tegorocznych warsztatów spełnił oczekiwania. Program został przyjęty, jako zróżnicowany i ciekawy, zarówno jego część wykładowa jak i warsztatowa. Uwagi krytyczne dotyczyły najczęściej zbyt małej ilości czasu poświęconego na dyskusje. Po zajęciach z uczniami w pracowniach malarskich, które wywołały bardzo duże zainteresowanie uczestników, padł wniosek dotyczący przedłużenia tej części warsztatów w kolejnej edycji i przeprowadzenia dwudniowych zajęć z uczniami.

Wszystkie założone w programie punkty zostały zrealizowane. Warsztaty przebiegały bez żadnych zmian w harmonogramie. W tym roku cieszyły się jeszcze większym zainteresowaniem niż w poprzedniej edycji, o czym najlepiej zaświadcza ilość szkół (19), z których przyjechali uczestnicy. Również młodzież biorąca udział w zajęciach malarskich pod okiem nauczycieli z innych szkół, oceniła bardzo pozytywnie to doświadczenie, jako ciekawe i rozwijające.

Matylda Bijas

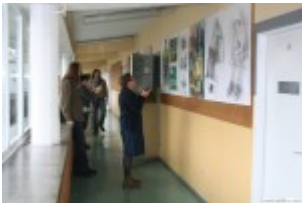
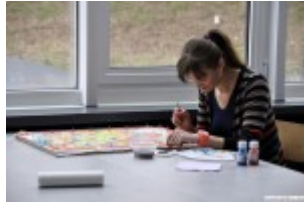
komisarz IV Ogólnopolskich Warsztatów

„Metodyka nauczania rysunku i malarstwa w szkołach plastycznych”

Fotoreportaż z warsztatów, fot.: K. Dąbek, A. Kawalec, K. Wereński, G. Tomczyk

PLIKI

- Zaproszenie
 - Program
 - Listę uczestników warsztatów, bez nauczycieli ZSP w Lublinie
-

Warsztaty performance „GRAMY DALEJ”

Projekt pilotażowy dla uczniów Zespołu Szkół Plastycznych im. C. K. Norwida w Lublinie

prowadzenie: Janusz Bałdyga (absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Lublinie)

„Punktem wyjścia do działań warsztatowych jest mapa postrzegana na wielu poziomach odbioru i kreacji. Mapa jako znormalizowany zapis określonego fragmentu przestrzeni, mapa jako zapis osobistej podróży, zamierzeń czy też mapa jako abstrakt z jej szczególnym estetycznym wymiarem.

Chciałbym byśmy zyskali świadomość realnego uczestnictwa w procesach przestrzennych, najprostszych, elementarnych. A cóż to są te procesy? To zmiana miejsca, przeniesienie przedmiotu, rozłożenie na podłodze arkusza papieru, to są czynności do tej pory postrzegane jako bez znaczenia a przecież ich powód i skutek mogą mieć zasadnicze znaczenie.

Chciałbym uświadomić im że przekroczenie progu i zatrzymanie się w wybranym miejscu jest skutkiem ich decyzji, są jak niepodległe figury szachowe gotowe do gry na własną odpowiedzialność (...)

Innym, istotnym elementem naszej pracy jest często marginalnie traktowany czas. Nie powinien być on wartością narzuconą, kończy się gdy działanie ulega wyczerpaniu. Uczestniczący w takim procesie człowiek bez względu na rolę twórcy czy obserwatora, staje wobec faktu wiarygodnego, uczestnictwo staje się naturalną konsekwencją. Moją intencją jest

usytuowanie uczestnika projektu wewnątrz a nie na zewnątrz dzieła. To zasadniczo zmienia standard odbioru i buduje inny standard odpowiedzialności.

Kluczowym wydaje się słowo uczestnictwo i idący za nim odbiór kreatywny a więc otwarty. Znakiem, który chciałbym zaproponować jako punkt wyjścia jest mapa Polski i mapa Lublina, mam nadzieję że szybko uda nam się skoncentrować na mapie naszej obecności – na sali, którą dano nam do pracy.

Mapa – rozpoznawalny w zależności od doświadczeń znak, stanowi graficzny obraz konkretnego państwa, miasta, obszaru etc. Kontur Polski jest czytelny dzięki doświadczeniom szkolnym i potocznej ikonografii informacyjnej np. prezentowanej codziennie telewizyjnej prognozie pogody. Zastanówmy się nad ikonami naszych osobistych, prywatnych doświadczeń związanych z konkretnym miejscem.

Mapa miasta często korygowana nie stanowi powszechnie czytelnej ikony, może jej fragmenty zawierające szczególnie charakterystyczne układy ulic i placów. W przypadku mapy miasta mamy do czynienia z innym uboższym potencjałem informacyjnym.

Rozpoznajemy bezbłędnie kontur Włoch, kontur Rzymu sprawia nam zasadniczy problem. Musimy się zastanowić nad ikonicznym charakterem mapy jako obrazu, grafiki.

Kolejnym zasadniczym problemem jest umiejscowienie warsztatu wobec artystycznych i edukacyjnych doświadczeń ucznia szkoły artystycznej. Chciałbym go umocować w przestrzeni intermedialnej pomiędzy dyscyplinami które stanowią filary naszej kultury ale też doświadczenia młodych uczestników projektu takich jak malarstwo, rzeźba, rysunek czy słowo w jego literackiej i poetyckiej formule.

Chciałbym ten warsztat odnieść bardziej do istoty i standardu obecności niż jego związków np. ze sztuką performance czy

akcją. Proponuję warsztat otwarty, nie skupiony na jednej dyscyplinie sztuki, podejmujący kreację i odbiór przekazu opartego na wspólnej obecności w określonej przestrzeni, czasie i miejscu.

I właśnie doświadczenie istoty tych pojęć niezbędnych w pracy każdego artysty stanowić będzie ważną część naszego warsztatu.”^[1]

Przypisy:

1. Warsztaty performance „GRAMY DALEJ”... [W:] Nisze kultury, Warsztaty [online]. [dostęp 2013.02.02] Nisze kultury
-

Warsztaty ze scenarzystą Zbigniewem Masternakiem

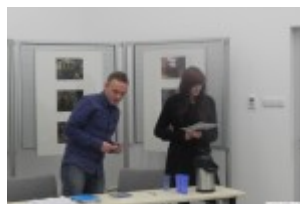

20 listopada 2012 r. uczniowie klasy IIA pod kierunkiem nauczycieli Krzysztofa Wereńskiego i Małgorzaty Kierczuk oraz uczniowie z III Liceum im. Unii Lubelskiej w Lublinie, uczestniczyli w warsztatach prowadzonych przez Zbigniewa Masternaka, pisarza i autora scenariuszy filmowych. Miejsce i temat spotkania nie były przypadkowe. Filia nr 32 Biblioteki Miejskiej w Lublinie to jedyna w mieście biblioteka multimedialna zajmująca nowoczesny budynek przystosowany jest do różnorodnych pokazów audiowizualnych. Temat – zasady pisania scenariuszy filmowych – zawarty jest programie przedmiotu „Podstawy fotografii i filmu” nauczany w lubelskim ZSP.

Zbigniew Masternak rozpoczął od nakreślenia specyfiki i etapów pracy nad scenariuszem. Tak przygotowani uczniowie przystąpili do pisania własnych tekstów. W harmonogramie warsztatów znalazła się także projekcja filmu „Księstwo” w reżyserii Andrzeja Barańskiego, zrealizowanego na podstawie powieści Masternaka.

Prowadzący był zaskoczony różnorodnością pomysłów i poziomem literackim powstałych w trakcie spotkania prac. Wyróżnił ponad dziesięciu autorów, ale nagrodę otrzymała Katarzyna Boś z klasy IIA, która odczytała swój tekst przed zgromadzonym audytorium.

Małgorzata Kierczuk – Macieszko

Nagroda w warsztatach „Uczeń – Mistrz”

Uczennice klasy maturalnej: Victoria Valverde, Katarzyna Szlachta, Katarzyna Zawada, Agata Plichta, Katarzyna Kowal, Natalia Paczkowska, Aleksandra Pajączkowska, pod opieką p. Grzegorza Tomczyka wzięły udział w warsztatach „Uczeń – Mistrz” organizowanych przez Fundację Marka

Pieńkowskiego w Rezydencji „Pieńków” koło Lipnika. W projekcie uczestniczył wybitny polski artysta, obecnie mieszkający w Nowym Jorku, Janusz Kapusta.

Uczestnictwo w projekcie zgłosiło 100 uczniów szkół województwa lubelskiego, w tym uczniowie szkół plastycznych w Lublinie i Zamościu. Warsztaty w Galerii Pieńków obejmowały min. spotkanie – wykład z artystą, zajęcia studyjne (związane z K – dronem), realizację pracy – wypowiedzi dotyczącej wpływu spotkania z J. Kapustą na pojmowanie sztuki przez uczestnika warsztatów.

Najlepsza wypowiedź została wyróżniona przez samego artystę, a nagrodą jest ofiarowany szkole uczestniczącej w projekcie, obraz Mistrza.

Pierwsze miejsce otrzymała uczennica klasy IVA Victoria Valverde, a dzieło Janusza Kapusty stanie się elementem wystawowej przestrzeni ZSP im. C. K. Norwida w Lublinie.

Gratulujemy Victorii sukcesu, podziękowania należą się również opiekunom projektu: p. G. Tomczykowi i p. P. Zarębskiej.

Prace przygotowane przez uczestniczki projektu:

PLIKI

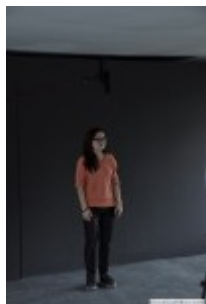
- Victoria Valverde – wyróżniona wypowiedź
- Aleksandra Pajączkowska
- Natalia Paczkowska
- Katarzyna Szlachta (1.48 MB)

Warsztaty uczniów ZSP z Teresą Murak

Warsztaty odbyły się w dniu 29.10.2012 roku w galerii szkolnej ZSP w Lublinie.

* * *

Teresa Murak jest dojrzałą artystką. Jest też osobą serdeczną i uważną względem innych. Stąd spotkanie z nią może być inspirujące niezależnie od wieku, stopnia zaawansowania i wiedzy. Cała jej osobowość, gesty i słowa są wyrazem żywego doświadczenia sztuki i jako takie są iście mistrzowskim wprowadzeniem w świat kreacji artystycznej dla uczniów szkoły artystycznej.

Dzięki zaangażowaniu artystki i jej świetnemu kontaktowi z młodzieżą, z pozoru banalne zajęcie nabrało nowego statusu i zrodziło niespodziewane znaczenia, co zresztą zostało bezbłędnie odczytane przez młodych ludzi, którzy mieli szczęście w tych "warsztatach" uczestniczyć. Sama praca i późniejsze próby jej werbalizacji dla większości z uczniów (1 i 2 klasa Liceum Plastycznego) było pierwszym tego typu doświadczeniem. Sztuka, która zwykle wymaga od widza namysłu i pewnej erudycji, dla nich stała się osobistym przeżyciem. Trudno o cenniejszą naukę.

Robert Wojniusz (nauczyciel reklamy wizualnej, ZSP Lublin)

* * *

Aby skłonić do refleksji zwykle potrzebny jest impuls wprawiający w ruch maszynę „zębatek myślowych”. Dla mnie takim właśnie bodźcem okazało się spotkanie z Teresą Murak, które odbyło się 29 listopada, w galerii naszej szkoły. Za tym imieniem i nazwiskiem, kryje się ciekawa postać znanej,

polskiej artystki tworzącej rzeźby, instalacje, performance. W swoich działaniach porusza tematy ekologiczno-przyrodnicze. Jako artystka konceptualna nawiązuje do łączności człowieka z naturą. Widać to w jej najsłynniejszej inicjatywie, jaką była przechadzka po ulicach Warszawy w wykonanym przez siebie kożuchu z rzeżuchy. Nic, więc dziwnego, że nasza konfrontacja z artystką miała wydźwięk performatywny.

Jako kilkusobowa grupa mieliśmy do wykonania pewne zadanie, celem było wybudowanie mostu łączącego podłogę z sufitem, symbolizującego przymierze między niebem, a ziemią, między bogiem a ludźmi, a finalne przebicie się przez sufit, miało być pokonaniem przeciwności, barier i bezpośrednie połączenie się z niebem. Później nawet niektórzy interpretowali to, jako „Most do nieba”. Materiałem była glina, narzędziem nasze dłonie. Przyznam szczerze, że nie było tak łatwo jak mi się początkowo zdawało. Sprowadziło się to do kilkugodzinnych zmagania z materiałem. Materiał wydobyty z wnętrza ziemi okazał się oporny i nieustępliwy, z trudem poddawał się naszym dłoniom i umysłom. Do tego jeszcze, zamiast ułatwieniem, kolejną przeszkodą (przynajmniej na początku) okazała się praca w grupie. Jeden cel, a pomysłów tyle ile osób skupionych wokół niego. Czasem ciężko jest zgrać ze sobą dwie ręce i jedną wizję, nie wspominając, już o sytuacji zwiększenia tego problemu dziesięciokrotnie. Ktoś z jednej strony dodawał gliny, ktoś inny odejmował, ktoś wyrównywał względem swojego punktu widzenia, ktoś inny względem swojej perspektywy i tak w kółko na przekór sobie. Ciężko było dojść do ładu i porozumienia. Nasze pierwsze podejście zakończyło się definitywną porażką. Niczym wieża Babel nasz most musiał runąć, gdyż zaślepieni zbyt szybką chęcią osiągnięcia celu, zapomnieliśmy o tym, co najważniejsze, czyli solidnych fundamentach. Wprost proporcjonalnie do wielkości malała stabilność całej konstrukcji. W między czasie zabrakło nam materiału budowlanego, z czym również musieliśmy sobie jakoś poradzić, zanim go dostarczono. Już z pewnym doświadczeniem i nową energią zdeterminowani przystąpiliśmy do kolejnej próby.

Wymagało to od nas większej współpracy i porozumienia. Nasze dzieło rosło w oczach, aż do momentu kryzysu, bariery, przez którą nie sposób było się przedrzeć. Powróciliśmy do punktu wyjścia, bezradni, aż ktoś wymyślił nowe rozwiązanie – rozpoczęcia od strony sufitu i połączenia obu części mostu. Mimo, iż z góry było to skazane na klęskę, zdesperowani wzięliśmy się do pracy. Most był bardzo rozchwiany, pochylał się raz w prawo, raz w lewo. Na ułamek sekundy udało nam się uzyskać cel, po czym placek gliny oderwał się i spadł na podłogę. Pozostała po nim jedynie plama na suficie upamiętniająca chwilowy sukces. Czując niedosyt nie daliśmy za wygraną. Do trzech razy sztuka, pomyślałam. Tym razem rozczłonkowaliśmy most na 3 mastaby, po to żeby ponownie pionowo nałożyć je kolejno na siebie, prostując całość. Tak powstała solidna, stabilna konstrukcja gdzieś do wysokości moich oczu, jednak zabrakło nam siły żeby ją dokończyć. Nie widzieliśmy dalszego sensu, gdyż wszystkie podejmowane działania w rezultacie prowadziły do tego samego.

Reasumując z perspektywy czasu i po dłuższym zastanowieniu się nie uważam naszych działań za daremne. Doświadczenie to pokazało, że widocznie nie da się zbudować mostu między ziemią a niebem, ale za to do „nieba” możemy dotrzeć przez sam proces dążenia. Dzięki temu ćwiczeniu mogliśmy przekonać się jak funkcjonujemy współpracując w grupie. Oprócz tego myślę, że każdy subiektywnie wyniósł coś dla siebie, czegoś się nauczył. Ja osobiście po raz kolejny uświadomiłam sobie jak daleka i męcząca droga dzieli nasze wyobrażenia, marzenia od ich urzeczywistnienia.

Kornelia Paczkowska z klasy IIA LP

Linki zewnętrzne:

1. Wizyta artystki Teresy Murak w ZSP
2. Biogram Teresy Murak w Galerii Absolwentów Lubelskiej

Wizyta artystki Teresy Murak w ZSP

W dniu 10 października mieliśmy przyjemność gościć panią Teresę Murak, absolwentkę naszej szkoły, wybitną przedstawicielkę sztuki współczesnej.

Wizyta związana jest z działaniem artystki, które będzie miało miejsce na terenie patio i we wnętrzu galerii w poniedziałek 29.10.2012 roku. Do współpracy zostali zaproszeni nasi uczniowie, którzy wezmą czynny udział w realizacji dzieła.

Spotkanie z panią Teresą Murak jest pierwszym z trzech, jakie będziemy mogli obserwować na przestrzeni miesiąca w Lublinie. Dwa kolejne miejsca to Galeria Labirynt i Galeria Lipowa 13.

IV Międzynarodowe Artystyczne Warsztaty Rzeźbiarskie 2012

IV MIĘDZYNARODOWE ARTYSTYCZNE WARSZTATY
RZEŹBIARSKIE Uczniów Średnich Szkół
Plastycznych 11 – 20.06.2012 LUBLIN
i impreza towarzysząca
RZEŹBIARSKIE WARSZTATY ODLEWNICZE Uczniów
Średnich Szkół Plastycznych 11 –
20.06.2012 LUBLIN

temat: „Siedzisko – forma animalistyczna”

PROGRAM – IV MIĘDZYNARODOWE RZEŹBIARSKIE WARSZTATY ARTYSTYCZNE

PROGRAM – RZEŹBIARSKIE WARSZTATY ODLEWNICZE

II Ogólnopolskie Warsztaty „Metodyka nauczania rysunku i malarstwa w szkołach plastycznych”

w dniach 01 – 02 grudnia 2011 r. organizowane przez Zespół Szkół Plastycznych im. C. K. Norwida w Lublinie.

Szanowni Państwo Dyrektorzy
oraz Koledzy Nauczyciele

Dyrekcja Zespołu Szkół Plastycznych im. C. K. Norwida w Lublinie zaprasza na II Ogólnopolskie Warsztaty „Metodyka nauczania rysunku i malarstwa w szkołach plastycznych”. Impreza znajduje się w kalendarzu Centrum Edukacji Artystycznej. Patronat merytoryczny sprawuje Uniwersytet Marii Curie –Skłodowskiej w Lublinie. Mamy nadzieję, że tegoroczna edycja będzie cieszyła się równie dużym zainteresowaniem, co poprzednia. Serdecznie zapraszamy do udziału.

W programie m.in. :

- Spotkanie z prof. Arturem Popkiem (UMCS Lublin)
- Prezentacja Ernesta Zawady – autora podręcznika do nauczania rysunku „Nauka rysunku. Ucz się od polskich mistrzów”
- Wystąpienie p. Grażyny Piórkowskiej i p. Piotra Krasowskiego V-ce Prezesów stowarzyszeń działających przy ZPSP w Warszawie i ZSP w Lublinie
- Zwiedzanie galerii malarstwa Muzeum na Zamku Lubelskim

Serdecznie zapraszamy

Z poważaniem,

Dyrektor ZSP w Lublinie
Krystyna Głowniak

Termin zgłoszenia uczestnictwa: 22 listopada 2011 r.

Zakwaterowanie i wyżywienie w Bursie Szkół Artystycznych (na koszt uczestników)

Komisarz Warsztatów –Matylda Bijas

Zespół Szkół Plastycznych im. C. K. Norwida w Lublinie

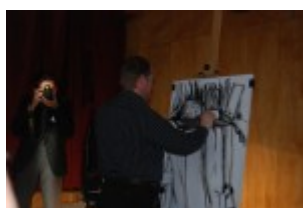
ul. Muzyczna 10a, 20-612 Lublin, tel./fax. 81 532 72 39

e -mail : sekretariat@zsplublin.futuro.info.pl

Program_warsztatów

Fotoreportaż z przebiegu warsztatów

fot. A. Świerbutowicz-Kawalec

Warsztaty plastyczne dla Połunii ze Wschodu w ZSP

Od 10 do 17 sierpnia 2011 w siedzibie Zespołu Szkół Plastycznych im. C. K. Norwida w Lublinie, miały miejsce

warsztaty plastyczne dla młodzieży polskiej z Litwy, Białorusi i Ukrainy.

Projekt ten został zrealizowany we współpracy z Stowarzyszeniem „Wspólnota Polska” oddział w Lublinie, dzięki zaangażowaniu prezesa tej instytucji, pana dr D. Śladeckiego i dyrektora ZSP w Lublinie, K. Głowniak. Jest to już trzecia edycja wakacyjnych warsztatów, podczas których młodzież Polonii zza wschodniej granicy, mieszkająca w dawnych republikach Związku Radzieckiego, ma okazję, pracując pod kierunkiem nauczycieli ZSP w Lublinie, realizować nie tylko artystyczny, ale także patriotyczny program kształcenia. Odbywa się to zawsze w związku z kulturalną i artystyczną tradycją regionu lubelskiego, czy – szerzej – Małopolski. Zajęcia dla trzech grup zorganizowano tak, żeby poziom programu odpowiadał możliwościom i wiekowi uczestników, ponieważ skala wiekowego przedziału była dość duża – od 11 do 20 lat. Również poziom umiejętności –niektórzy uczestnicy warsztatów przyjechali trzeci, lub nawet czwarty raz, a w przypadku uczestników z Litwy i Ukrainy, można mówić o ich profesjonalnym przygotowaniu, ponieważ są już studentami uczelni artystycznych w swoich krajach.

Zasadniczym celem zajęć, było wykonanie 20 dużych medalionów (elipsa o dłuższym boku 70 cm) z płaskorzeźbami przedstawiającymi ważne postacie dla polskiej kultury i historii, związane z rejonami kresów wschodnich. Każdy uczestnik grupy rzeźbiarskiej, w ciągu zaledwie czterech dni zajęć, wykonał dwa takie medaliony ukazujące charakterystyczne wizerunki, niekiedy z odpowiednimi atrybutami. W ten sposób powstały min. przedstawienia królów (Jagiełło, Jan III Sobieski), wielkich wodzów (K.Chodkiewicz, S.Żółkiewski, T.Kościuszko), polityków (J. Piłsudski, R.Traugutt), muzyków (I.Paderewski, S.Moniuszko), pisarzy (J. I. Kraszewski, E.Orzeszkowa), czy świętych (Św. Kazimierz, św. A.Boboła). Z modeli glinianych zostaną wykonane odlewy, które staną się galerią płaskorzeźb dekorujących sale siedziby Stowarzyszenia,

w zabytkowej kamienicy Rynek 18.

Pozostali uczestnicy warsztatów mieli okazję spróbować swoich sił w temacie rysunku architektonicznego i wedyty, biorąc za główny motyw pejzaż Starego Miasta w Lublinie i Sandomierzu. Tam właśnie odbyły się zajęcia plenerowe, podczas których wybrani uczestnicy mieli okazję pracować na krosnach malarskich i sztalugach. Wprowadzeniem do tego trudnego tematu były zajęcia w pracowniach malarskich szkoły, w których powstawały także martwe natury jako ćwiczenia kolorystyczne i perspektywiczne.

Dodatkowo, zainteresowani mogli wysłuchać prelekcji dotyczącej nurtu patriotycznego w sztuce polskiej, zapoznać się z wystawą „Dyplom 2011” będącą ekspozycją wakacyjną na terenie szkoły, a także spotkać się z uczniami pierwszej klasy LP, na spotkaniu integracyjnym połączonym z zabawą.

Warsztaty prowadzili nauczyciele ZSP w Lublinie: p. A.Kasprzak (grupa rzeźbiarska), p. A.Kawalec (zajęcia z rysunku i malarstwa dla grupy zaawansowanej), p. T.Kliczka (zajęcia plastyczne dla grupy młodszej młodzieży) i K.Dąbek (prelekcje z historii sztuki).

Pobył młodzieży zakończył się wernisażem prac powstałych podczas warsztatów, połączonych z pracami domowymi przywiezionymi przez uczestników. Wystawa w siedzibie Stowarzyszenia będzie trwać cały rok, do następnych warsztatów, w kolejnej edycji czerwiec- sierpień 2012.

K.D.